

A budapesti József Attila Gimnázium Színjátszóköre (1987-1997)

(rövid ismertető)

Intézetünk előde, a Ciszterci Rend Szent Imre Gimnáziuma alapításától kezdve (1912) fontosnak ítélte és szorgalmazta a diákszínjátszást (köszönet érte mindennek előtt Rajeczky Benjamin tanár úrnak), amely valóban ősi, 16. századból eredő tradíciója a magyar művelődésnek.

Szerencsére az 1948. évi államosítással sem szűnt meg ez a hagyomány.

Az Állami Szent Imre Gimnázium (utóbb József Attila Gimnázium) neobarokk dísztermében lépett pl. először közönség elé az intézet diákjaként a később tragikus sorsú nagy magyar színész, Latinovits Zoltán. A 60-as és 70-es években mindennek előtt Sass József tanár úr jóvoltából felvirágozott az opera színjátszás; évenként-kétévenként örvendezhetett a diákság egy-egy nagysikerű operabemutatónak. Ezek egyikén viszont Sass Sylvia debütált, a jeles operaénekesnő, aki ugyancsak intézetünk növendéke volt.

1982-től a gimnázium „színházi” életében néhány esztendő szünet következett. A jelenlegi (prózai) Színjátszókör társulata 1986 őszén alakult újjá Lukácsi Huba és Szalay József kollégák vezetésével. A színjátszó csapat a 90-es évek elején Latinovits Zoltán édesanyjának engedélyével felvette iskolánk egykori jeles diákja nevét (Latinovits Zoltán Diákszínpad). Tinka néni fiának ifjúkori könyveit (kb. 200 darab) odaajándékozta az 1990-ben érettségizett Latinovits-osztálynak.

Az alapítók olyan iskolai színház létrehozására törekedtek, amely az erkölcsi-szellemi értékek megismerésére és tiszteletére nevel, ugyanakkor megpróbálja felszabadítani a fiatal lélekben rejlő kifejezésvágyat és játék-ösztönt, megismerteti a diákokat a színházi mesterség alapjaival, lehetőség szerint úgy, hogy az együtt töltött évek során azok is gyarapodjanak, akik majdan a színészmesterséget választják élethivatásul.

Ezeknek a céloknak eléréséhez persze számtalan út kínálkozik. A József Attila Gimnázium Színjátszóköre a klasszikus darabok útját választotta:

Eddigi bemutatóink:

- 1987 Szigligeti Ede: Liliomfi
- 1988 Shakespeare: Rómeó és Júlia
- 1989 Molière: A fősvény
- 1990 Corneille: Cid
- 1990 Szigligeti Ede: Liliomfi (felújítás)

Vendégszerepléseik a határokon kívüli magyarság körében:

1989 Beregszász (Kárpátalja) Molière: A fősvény

1990 székelyföldi turné (Kovászna, Zágón, Sepsiszentgyörgy, Csíkszereda)
Szigligeti Ede: Liliomfi

Összesen: 12 színdarab, 111 előadásban – a budapestieken kívül 5 vidéki előadás, 4 székelyföldi, 2 kárpátaljai, 1 németországi vendégszereplés

A legtöbbszor játszott színdarabok:

Liliomfi (24), Énekes madár (20), Phaedra (12)

Legtöbbször szerepeltek:

Kernács Péter (70), Sudár Annamária (62), Béres György (45),

Palkó Gábor (45), Pónyai Györgyi (43), Lázár Csaba (39), Kovács András (38)

Előadásaink kedvező visszhangot keltettek a hazai médiában: Magyar Hírlap (országos napilap), Magyar Rádió Irodalmi Osztálya, Magyar Televízió, Pest megyei Hírlap, Film Színház Muzsika, Színházi Élet. Beregszászi és székelyföldi vendégszerepléseinket pedig elismerően értékelte a kárpátaljai, illetve romániai magyar sajtó.

A legnagyobb közönségsikert a Liliomfi aratta. Szigligeti vígjátéka a magyar színjátszás hőskorában, a 19. század első felében játszódik (bemutatója 1849. december 17-én volt, alig néhány hónappal a világosi fegyverletétel után), és amellet, hogy a magyar nyelvű színjátszás hitvallása fogalmazódik meg benne, pergő cselekményű, sziporkázóan szellemes, szórakoztató, az ifjúság hitével és lendületével teli alkotás.

Említést érdemel továbbá, hogy az iskolai színjátszókör hatására intézetünkben felbátorodtak a kisebb közösségek is, ad hoc jelleggel sorra alakultak meg az osztályok színjátszókörei, és némelyikük külföldi (Németország, Olaszország), idegen nyelvű bemutatkozásra is vállalkozott.